

132/2011. (XII. 2.) AB határozat

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kitűzésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 89/2011. (VI. 24.) OVB határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 89/2011. (VI. 24.) OVB határozatában (a továbbiakban: OVBh.) megtagadta annak az országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a munkáltató köteles legyen a felmondást megindokolni?”

Az OVB döntését azzal indokolta, hogy az országos népszavazáson feltenni kívánt kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az OVB ezzel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 89. § (2) bekezdésben foglaltak szerint: „[a] munkáltató - a (6) bekezdésben foglalt kivétellel - köteles felmondását megindokolni. Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie. Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.”

Az OVB megállapította, hogy a kérdés a hatályos jogi szabályozással megegyező szabályozás kialakítását célozza. A kérdés ugyanakkor a választópolgárnak azt sugallja, hogy „igen” szavazatával a fennálló jogszabályi helyzet megváltoztatására szavaz, míg a „nem” válasz értelmetlen lenne.

Az OVB utalt továbbá arra is, hogy a „felmondás” kifejezés nem egyértelmű, mert nem állapítható meg, hogy kizárólag a rendes felmondásra, vagy kizárólag a rendkívüli felmondásra, esetleg mindkettőre vonatkozik.

2. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján a népszavazás kezdeményezőjétől kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az OVBh. ellen.

A kifogás előterjesztője szerint az OVB döntése nem megalapozott, mert a kérdés tartalma megfelel mind a választópolgári, mind a jogalkotói egyértelműség követelményének. Részletezésében előadta, hogy a választópolgár a kívánt szabályozásról dönt, s nem arról, hogy az Országgyűlés ennek alapján milyen döntést lesz köteles hozni. Hangsúlyozta, hogy az „igen” válaszok többsége esetén az Országgyűlést jogalkotási kötelezettség terheli, ha a munkáltató nem köteles minden felmondást megindokolni, és az ellentétes tartalmú jogalkotástól tartózkodni köteles, ha a munkáltató minden felmondást köteles megindokolni. A „nem” válaszok többsége esetén az Országgyűlést jogalkotási kötelezettség nem terheli. Ellentétben az OVB-vel, úgy véli, hogy a „nem” válasz értelmes alternatíva: ilyenkor a választópolgár elutasítja az Országgyűlésre háruló szabályozási vagy a szabályozástól való tartózkodási kötelezettség kimondását.

Kifejtette, hogy a „felmondás” kifejezés nyilvánvalóan mindkét jogintézményre, a rendes és a rendkívüli felmondásra egyaránt vonatkozik, hiszen a kérdés megszorító (megkülönböztető) jelzőt nem tartalmaz.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati

természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság előzetesen megvizsgálta, hogy a jelen ügyben előterjesztett kifogás megfelel-e a törvényi feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogást a törvényes határidőn belül [Ve. 130. § (1) bekezdés], és a kifogásra előírt tartalmi követelményeknek [Ve. 77. § (2) bekezdés] megfelelően nyújtották be. Ebből következően a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas.

3. Az OVB a kifogással támadott határozatában megállapította, hogy a kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.

Az Alkotmánybíróság - az OVBh. indoklásával egyetértve - a kifogást nem találta megalapozottnak. Ezért az OVBh-t az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2011. november 29.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró